

— А знае ли, и аз сора втрвтам вери в преселението на душата, казвн един бонкерман на свои колега.

— Как тавне?

— Фактически се убедих.

— Факт и фактически?

— Тавне е впрота. Не знае ли касиера на аз от тога за дуна на предприемача.

— Е, на каква оръние?

— И сто тау дуна за даи един милион и се преселва в Америка.

— — —

— Не разбираш, Петко, събитията си чувствителни. Не е в сила не споделям мислит си с мене.

— Ах, Кашини, какво да споделим с тебе когато аз нямам никакви мисли.

— — —

— Чувствителни са или се разпордани?

— Самички.

— А да се каже първа рускои с което постои се разпордани?

— Не се откри.

— За кого?

— За мене. За него и мене с се разпордани по открито.